

Å følge Jesus

Lesetekster: Jes 50, 4-5 og Rom 8, 28-30

Evangelietekst: **Johannes-evangeliet kapittel 1, vers 35-51**

Forberedelse:

Les alle tre tekstene høyt sammen. Les så evangelieteksten stille hver for dere. Ta en runde og nevnt en ting dere la spesielt merke til, noe som gjorde spesielt inntrykk.

Spørsmål til samtale:

- Hva er den røde tråden i de tre tekstene denne søndagen?
- Jesus sier: Følg meg! Hva slags følelser utløser det hos deg? Iver, frykt, glede, irritasjon, eller...
- Hva gir deg lyst til å følge Jesus, hva holder deg tilbake?
- Hvilke trekk ved dagens samfunn kan styrke eller svekke din personlige relasjon til Kristus?
- På hvilken måte kan et menneske oppleve seg sett av Gud i dag?
- Sett at Jesus kom forbi akkurat nå og sa: «Kom og se!». Hvor tror du han ville tatt deg med?

Bønn:

Gud, vår Skaper, vi takker deg fordi du alltid leter etter oss. Takk for alle spor av din godhet. Kom og sett oss fri fra det som holder oss tilbake fra deg. Herre Jesus Kristus, vi takker deg fordi du kom til verden og ga oss spor å følge. Kom også hit til oss nå. Gjør oss til dine etterfølgere, til mennesker som ligner deg. Hellige Ånd, vi takker deg fordi du er hos oss. Lær oss å lytte til Jesus, som hans disipler. Sett oss på sporet av det vi trenger å se, både hos oss selv og i verden omkring oss. Amen.

Sammendrag:

Noe av det første som fortelles, er at Jesus kalte disipler. De fulgte han der han gikk. De så hva Jesus gjorde og hørte hva han sa. De utviklet en personlig relasjon til Jesus, Mesteren. De fikk smaken på en ny måte å leve på. Hele livet deres ble preget av samværet med ham. De fulgte Jesus og nærmet de seg det et sant menneskeliv er ment å være.

Hva med oss? Vi kalles også til å følge Jesus. Grunnpulsen i et disippelliv er å være nysgjerrig på Jesus. Ta opp kontakten. Samtale med ham. Finne ut hvor han holder til. Bli med ham dit. Være hos ham. Sammen med ham. Den dagen. Og neste. Og neste. Hvis du følger i Jesu fotspor, så vil Jesus sette spor i deg.

For de som ønsker å dykke dypere i tematikken, her følger hele Olavs preken:

Gud gir seg til kjenne

Vi tror på en Gud som har satt spor på jorda. En Gud som beveger seg inn i verden, for å gi liv, fornye og frigjøre oss mennesker og hele sitt skaperverk. En Gud som søker kontakt med oss, og stadig gir seg til kjenne.

Sånn har det vært fra begynnelsen. Men aller tydeligst ga Gud seg til kjenne da han sendte sin Sønn til verden. Da ble Guds spor til fotspor på vår lille klode. Der Jesus gikk, ble Gud synlig for oss. Og samtidig ble mennesker tydeligere. Jesus viste oss hva et menneskeliv var ment å være. Hva Gud ville med oss. Hva vi er kalt til.

Jesus kaller disipler

Noe av det første som fortelles, er at Jesus gikk langs stranda av Gennesaret-sjøen i Galilea. Der fikk han se to brødre som drev og fisket. Til dem sa Jesus: Følg meg! Og det gjorde de. Like etter kalte han to til. Også de slapp det de hadde i hendene, og fulgte etter Jesus. (Markus 1,16-20)

De utviklet en personlig relasjon til Jesus, Mesteren.

Disse fire, og etter hvert mange flere, gikk bokstavelig talt i Jesu fotspor der på stranda. Og ved siden av ham, langs veien. De så hva Jesus gjorde. De hørte hva han sa. De merket seg hvordan han levde, hvordan han møtte mennesker av alle slag – både samfunnsstøtter og samfunnets utstøtte. De observerte og lærte, og etter hvert fikk selv prøve å gjøre det samme som Jesus.

De var blitt disipler, læresveiner, lærlinger. For det var ikke bare snakk om å tilegne seg teoretisk kunnskap. Og heller ikke bare om å lære håndgrep og en metode. De utviklet en personlig relasjon til Jesus, Mesteren. De fikk smaken på en ny måte å leve på.

I tre år var de sammen med ham dag og natt. De spiste sammen. De gikk tur i fjellet, var ute i båt, de jobbet og slet, de hvilte og koblet av. Sammen med Jesus.

Hele livet deres ble preget av samværet med Mesteren. Langsomt begynte de å ligne ham. Ikke i ett og alt, men i litt og noe. De var blitt satt på et spor de siden fulgte, livet ut. Det ble ikke uten videre lett. Men det ble rett. De fulgte Jesus, og merket at de nærmet seg hva et sant menneskeliv er ment å være.

*Hvis Jesus kom til meg, i mitt hjem,
i min hverdag, hva ville han vist
meg der?*

Sånn begynte det – dette med å følge Jesus. Og siden har det altså fortsatt og bredt seg. Fra de første disiplene, ut over kloden, opp gjennom tiden, til våre dager, her og nå.

Og nå er det oss det gjelder. Vi kalles også til å være Jesu disipler. Til å følge ham, høre på ham, se på ham, være sammen med ham dag etter dag etter dag. Slik at vi kan bli preget av ham. Ligne ham litt mer. Komme på sporet av det livet han vil vi skal leve.

Jesus kaller oss

Fremdeles kommer Jesus forbi og sier: Følg meg! Men ønsker vi det? Disippelskap og etterfølgelse, det er vel ikke akkurat førstevalget for folk. Det kan være greit nok å tro på Gud, bare jeg fortsatt får være herre i mitt eget liv!

Disippelskap – ordet smaker av disiplin, lydighet, orden. Sånt står jo ikke så høyt i kurs. Etterfølgelse – det smaker av å la noen andre bestemme hvor veien går. Og vil vi det? At noen blander seg inn i hvordan vi lever?

Jesus gjør jo faktisk det. Blander seg inn. Hvis Jesus kom til meg, i mitt hjem, i min hverdag, hva ville han vist meg der? Hvis Jesus kom til vår menighet, vårt fellesskap, hva ville han tatt opp med oss? Hvis Jesus tok oss med på tur i sitt truede skaperverk, hva ville han åpnet øynene våre for? Hva ville det gjort med min livsstil, mine valg? Hvis Jesus dro meg med på rundreise i vår urettferdige verden, til hvem ville det ført meg, og hva ville det ført til?

Hvordan følge Jesus i dag?

Hvordan kan jeg følge etter Jesus i dag? Hvordan bygger vi bro over de to tusen årene som er gått siden Jesus satte synlige spor på stranda ved Gennesaretsjøen? Jesus er nær oss. Men hvor nær er jeg ham? Hvordan kan han – i mitt indre – gå fra å være en fjern skikkelse i kjortel til en tydelig person jeg forholder meg til i dag?

I evangelieteksten vi leste (Joh 1:35-39), ser vi at det første Jesu disipler gjorde, var å bli «hos ham». Den fortellingen inneholder selve grunnpulsen i disippellivet. Være nysgjerrig på Jesus. Ta opp

kontakten. Samtale med ham. Finne ut hvor han holder til. Bli med ham dit. Være hos ham. Sammen med ham. Den dagen. Og neste. Og neste.

Én av de to første disiplene var Johannes. Femti år etter Jesu oppstandelse og himmelfart levde han fortsatt i en sterk bevissthet om «fellesskap med Jesus Kristus». Dette skriver han om i et brev (1 Joh 1:1-3). «Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med egne øyne, det vi så og som hendene våre tok på, det forkynner vi: livets ord. Og livet ble åpenbart, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Far og ble åpenbart for oss. Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha fellesskap med oss, vi som har fellesskap med Far og hans Sønn Jesus Kristus.»

Og hva var det som holdt denne bevisstheten levende? Det var minnene om det han hadde hørt, sett med egne øyne, tatt og følt på – sammen med Jesus. Han hadde hørt Jesu ord, og sett Jesu kroppsspråk. Ja, han hadde til og med hørt Jesu hjerteslag, da han den siste kvelden lå med hodet mot Jesu bryst.

Og da kan det skje: Tidsforskjellen viskes ut. For Jesus er ikke bare i bibelteksten. Han er hos oss her og nå. Han er den samme, nå som da.

Johannes var – femti år senere – fortsatt sammen med Jesus. Og de indre bildene fra årene de var på vandring i Galilea og Judea, gjorde at Jesus fremdeles var en tydelig person for ham.

Det kan han også bli for oss. Vi er ikke øyenvitner. Men vi har skildringene deres. Og gjennom dem kan vi leve oss inn i hvordan Jesus var. Og da kan det skje: Tidsforskjellen viskes ut. For Jesus er ikke bare i bibelteksten. Han er hos oss her og nå. Han er den samme, nå som da. Og han møter ikke bare menneskene den gang. Han møter deg, nå, der du er i ditt liv. Hva spør han deg om? Hva tar du opp med ham? Hva vil du han skal gjøre for deg? Og hva vil han du skal gjøre for ham?

Møtet her og nå farges av fortellingen fra den gang da. Det gjør Jesus tydeligere for oss. Men det er en virkelig, reell relasjon. Du er disippel. Han er Mesteren. Det vil prege ditt liv. Hvis du følger i Jesu fotspor, så vil Jesus sette spor i deg.